

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja snižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrate 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izpolnijo izskrajati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovestno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Peterburg 6. maja. Poroča se, da pride ruski poslanik londonski v Peterburg. Ta pot je baje v zvezi z bolj prijateljskimi dogovarjanji mej Londonom in Peterburgom. — Turki so izpraznili Artwin, to se smatra za početek izvrševanja dogovora san-štefanskega.

London 6. maja. V spodnji zbornici je Northcote zagovarjal uporabljenje indijske vojske v Evropi, branil vladno politiko in pristavil, da nij vzroka za večji strah (pred vojsko), vendar je treba previdnostnih naredeb.

New-York 6. maja. Depeša v „Newyorskem Herald“ iz Buffala poroča, da se irski fenijanci pripravljajo na vpad v Kanado.

Pred odločilnim hipom.

Včeraj se je sešel zopet angleški parlament In cel svet gleda dan denes z veliko večjo pozornostjo v to zbornico, ki je uže tolikokrat odločila o vojni in miru nego le kdaj, ker ako angleških poslancev v zadnjem hipu modrost ne obišče in ako ne sklenejo miru nego vojsko, ne ve nihče kako strašno velike in osodepolne razmere bode ona za so boj prinašala, koliko bede in reve milijonom prinesla.

Stranka mej angleškim narodom, ki želi mir ohraniti, oglasila se je — hvala Bogu — baš zdaj zopet ob pravem času še. Predzadnji terek so se bili zbrali v Birminghamu predstavitelji liberalnih društev in so protestirali proti vojski. Izpregovoril je bil tudi sloveč angleški mož John Bright, kateri uže

od leta 1843 dela in govori za svobodo in pravice vsem narodom. Rekel je on: „Ruski narod bi rad z nami v miru živel, ko bi mu mi ne branili. Angleški ministri se jedini kazimiri in škodovalci pokoja evropskega. Jaz sem preverjen, da če bi se angleški narod povprašal; hočete li darovati svojo krv za to, da se vzdrži strašna ta surnost in tagrma zločinov, kise ime- nuje turška država — odgovorili bi Angleži da nikdar ne.“ H koncu pravi Bright: „Nadejem se, da v angleškem narodu nij še izumrl čut pravičnosti, ljudnosti in miroljubnosti.“ Tisoči so Brightu pritjavali z navdušenjem.

Poleg teh izjav poroča telegram iz Londona 4. maja: „Zbor 580 delavskih poslancev in zastopnikov, ki so prišli iz vseh delov Angleške, sprejel je resolucijo proti politiki vladnej, katera industrijo potiska s tem, da zamotaje orijentalne zavlačuje in delavcem zlo položnje dela. Druga resolucija pa celo pravi, da ako pride do vojske, bodo na to delali, da angleški delavci ne bodo v vojake vstopali. — Tudi zbor 300 delavskih delegirancev v Leedsu je protestiral proti vojski in sprejel resolucijo, da mora vlada prej parlament razpustiti in na narod apelirati, predno vojno sklene.

Znano je, da so tačas, ko se je rusko-turška vojska začela je angleška vlada Beaconsfieldova uže nekaj veselja kazala, Turkom pomagati, baš isti angleški liberalci in pravični možje svoj glas povzdignili in protestirali zoper podpiranje Turkov, kakor zdaj na shodih in meetingih protestirajo zoper krivično vojsko zoper Rusijo, osvoboditeljico kristijanov Slavjanov izpod turškega iga. Zatorej

morda smemo nekoliko še vendar upati, da njih glas ne bode zastoj razlegel se in da bode v parlamentu živ odjek našel.

Zatiranje ogerskih Slovanov.

Dne 2. t. m. je v ogerskem zboru glasil se zopet močan glas srbskega zastopnika dr. Polita, ki je bilal magjarsko divjo krivičnost, s katero oni Slované v svojej državi zatirajo, jemljó jim iz šol njih rodni jezik ter usiljujejo svojega tujega (kakor se pri nas hoče usiljevati nam nemški) in kakó Magjari kruto uničujejo Srbom in Slovakom še one kulturne zavode, katere si je narod sam ustvaril.

Ko je dr. Polit dokazal, kako nespametno je kulturo zanemarjati iz jezikovega uzroka, ne naravnost, temuč po tujem jeziku pribavljati jo, pripoveduje: „Sama ovadba necega uradnika srbske „Matice“ je bila dovolj, da je ostro preiskavo zoper njo začel. Ko je pa preiskava izkazala, da je vse pri njej v največjem redu, razen neredov, ki so bili denuncijantova krivda, pozval je minister „Matico“, naj se v Pešto preseli. Ko se je „Matica“ sklicevala na najvišje cesarjevo dovoljenje, po katerem se je ona smela iz Pešte v Novisad, v središče srbskega naroda, kjer je lažja večja literarna delavnost, tu je sklenil minister „Matic“ drugače do živega priti. Ona je uže 32 let v smislu zakladatelja upravljala Tükölyjevo ustanovo, kaci 400.000 goldinarjev in razdeljevala dotične štipendije. Minister za uk je torej izrekel, da če se „Matica“ neče v Pešto preseliti, vzame jej upravo ustanove in jo dá v državno upravo. Z istim načinom kakor zoper „Matico“ dela se tudi zoper srbske narodne šole.

Dr. Polit pravi, da ne more besede najti,

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

Deseto poglavje.

(Dalje.)

„Je-li mogoče, da se jej je kaka nesreča pripetila?“

„Vaša sestra je rekla, da bode o vašem prirodu gotovo uže tu,“ reče stara žena, ki je pri ropotu iz sosednje hiše gledat prišla kaj je, „cel dan je uže na pristavi, pa to je še pred odhodom dejala.“ — „Po tem takem je čudno, kje je vendar toliko časa,“ reče še bolj v skrbeh Brossy. „Kje je čem iskati? Ali je znabiti pri Karli?“

Še predno je izgovoril, se čujejo koraki in z veselim klicom zleti Jola v bratovo naročje. Kmalu za njo pride Karla, ravno tako nemirna in vesela kot nje tovaršica in objame ljubečega. „Vi ljubi angeljci, od kod pridete,

kaj vas je tako vznemirilo?“ — „Tak strah sve imele!“ vzklikne Jola. — „Nekaj jako čudnega sve doživele,“ pristavi Karla. — „Strašen prizor.“ — „Tako čudno je bilo.“ — „No, no, pomirite se vendar!“ reče naš junak. „Povejte vendar, kaj je bilo.“ — „Povej ti, Jola!“ — „Ti povej, Karla!“

Vsaka je silila drugo naj pove in iz njunega zmedenega govorjenja je Brossy posnel, da ste v neke jami v gozdu dva moža našle, da ste jima se rešiti pomagale in da ste hitele na priprošnje onih dveh, v pristavo po jedi in pijače, da ste pa pri vrnitvi jama prazno našle in popustivši tam pletenico z jedili, hitele semkaj to sporočiti.

„Kaj pa hočete, da naj storim!“ reče Brossy ko ste obmolčale. — „Kaj neki, sedaj moraš izvedeti, kje sta ona dva, kam sta šla in zakaj nijsta naju počakala?“ — „Ej, nemam časa jih zasledovat,“ odvrne naš junak, „gotovo sta, rešivša se, hitela kolikor mogoče domov!“ — „Pa saj sta rekla, sennor Karnar

jih je v jamo vrgel,“ odvrne Karla, „druzega nama nijsta povedala.“ — „No, potem takem je njih beg za nja še večja sreča,“ odvrne Brossy, „maščevanje prepustimo samima.“ — Karnar ki je cel razgovor poslušal, je sedaj natanko vedel, da nij bil oni ki je begunoma pomagal Fernandez, temuč Jola in Karla.

Deklici sti Brossyja pregovorile, da bode vsaj nekaj ribičev v gozjd poslal, da beguna poiščejo. Mej tem, ko se je z njima pričkal, ker on je imel druge misli, pride poslanec iz šalupe, koji vpraša po našem junaku in pove, da bi šalupin višji častnik (lejttenant) koj z njim rad govoril. Ko se je še bolj natanko z njim dogovoril, mu reče, da bode prišel na ladijo, da naj to lejttenantu pove. „No sedaj ljuba sestra, mi pripravi malo večerje,“ reče potem, „pojdi notri Karla,“ reče zunaj stoječ in jo pelje v sobo, „saj veš, jaz pojdem če nocoj ali pa jutri zjutraj k tvojemu očetu, da se pogodiva, prej ne smeš nazaj iti. Ostani pri Joli ko pojdem v šalupo.“

s katero bi obsodil krivično ravnanje ogerske vlade zoper slovanske narodnosti v Ogerskej. Take krivice so vselej vodile do krvavih reakcij. S tem se nikakor ne budi domoljubje pri raznih narodnostih, ako se jim jemlje pravice jezike in narodne sploh. Pač je mogoče, da v tem državnem zboru ne bode sedel nobeden več, ki bi take klice mej Magjare in mej svet pošiljal, ali milijoni Slovanov zunaj zbora ostanejo nezadovoljni, in tega nij treba praviti, kaj pomenja nezadovoljnost milijonov v kakej državi.

Se bolj kruto, brutalno in neusmiljeno divja magjarska vlada proti ubozim Slovkom. Ta slovanski rod, ki šteje poltretji milijon duš, tako je ustrahovan, da nema nobenega svojega zastopnika v javnem parlamentu. Zatorej so Magjari še lažje njegove male kulturne zavode uničili. Slovci so imeli tri svoje narodne gimnazije. Vlada jim jih je zrušila, češ, da se tam goji „panslavizem“, ker se gojenje rodnega domačega jezika nij zanemarjalo. Isto tako so Magjari ubili „slovaško Matico“. — Vpiti bi jim moglo baš Slovanstvo, tem Azijatom: kakor vi sódite, tako bode še enkrat — vam sojeno!

Pripravljanje za vojsko.

Ruska v vojni z Angleži ne bode le kaperskih ladij oborožila ter razposlala, ampak hoče tudi v Indijo prodreti, na kar se je v Rusiji že leta 1877 mislilo in se vojno pripravljala od meseca marcija t. l. O pripravah zaradi vmarsiranja v Indijo poročal je, kakor se „Hamb. Corr.“ iz Tiflisa piše, general Kauffmann, guverner turkestanški in zmagovalac Hive, ki je sledeče zahteval: Turkestanški vojaški oddelki morajo se pomnožiti; general Kauffmann zahteval je sredstev, da napravi zmešano milico iz Kozakov, Kirgizov, Jomudov in družih Turkomanov, katera bode štela 13.000 mož, in s katero se bodejo ruska regularna oddeljenja dopolnjevala. Na dalje se mora vojna luka na vzhodnem nabrežju kaspiskega morja, Krasnovodsk, razširiti, utrditi, da se bode mogla nanj naslanjati ekspedicijska armada ruska, in s potrebnostimi preskrbljevati. Ruska vlada izpolnila je takoj Kauffmannove zahteve. Turkestanke garnizije se množe, višjemu guvernerstvu se je nakazalo toliko denarja, da se bode milica ali narodna vojska lahko obširno napravila, in v Krasnovodskem je celo leto toliko delavcev delalo, da se morajo potujoči čuditi, kako

se je ta važni kraj izpremenil. Spomladi l. 1877 in potem v poletji preiskavala se je okolica. Pet komisij, do cela iz oficirjev generalnega štaba, bilo je ob enem na različne kraje one pokrajine razposlanih, katere so mej ruskim in indijskim posestvom. S tem je Ruska dosegla, da pozna zdaj one kraje azijskih srednjih dežel, kateri so jej bili poslej še nepoznani, in je napravila natančen operacijski načrt. Ta načrt je potrdilo ministerstvo za vojsko že jeseni 1877. leta, in gotovo je, da bodo zdaj ravno ta načrt izvršili, ker vojno gibanje je nekoliko mesecev uže baš na srednjeazijskih pokrajinah.

Angleži so pa zdaj o vojni moči britanske države jeli uže dvomiti. Sedanje oboroževanje ne gre dobro izpod rok, in prikazujejo se reči, katere bi manj domisljivega politika, nego je grof Beaconsfield, od akcije odvrčale, ker mu razne preteče nevarnosti kažejo. Videla se bode v malem času takovšna zmes vojakov, katera bi morala vsakemu evropskemu vojskovodju biti neprijetna. Smešno bode videti, ako se bode klopčič vojakov, ki je zdaj na Malti navit, na vse strani odvil. Zraven se pa še poroča, da priprav še nij nikakoršnih dogotovljenih za indijske vojake, ki imajo zdaj priti in „Daily News“ ima sledeči telegram: „Težave so velike, ker svet je tako kamenit, da je nemogoče šotorov staviti ali bode mo pa morali obdelano zemljo v to porabiti; svet je nezdrav.“

O posledicah, ki bi jih imela angleško ruska vojska, piše „Nordd. Allg. Ztg.“: „Nemško-amerikansko in anglo-amerikansko časopisje svetuje severnoamerikanskej uniji, naj ostane le-ta vlada v vojski Angležev z Rusi nevtralna. Kakor se pa vidi, se na ta svet neče ozirati. Irci, katerih je veliko število mej prebivalci v združenih državah, stopajo čez dalje bolj trdno na noge in kažejo njihovo sovraštvo do Angležev bolj in bolj odkrito, in govori se uže mnogo, da hočejo to sovraštvo s tem pokazati, da bode stara vojna stranka Ircev, fenianisti, v angleško Kanado prodrla.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja.

Iz **Dunaja** poroča telegram: Vlada bode v državnih zborih dunajskem in peštanskem izročila predlogo o pripravi onih 60 milijonov, katere sti delegaciji dovolili, in bode

motivirala to torjatev s potrebnostjo, da se v Sedmograškem in v Dalmaciji, v Boki kotorskeje definitivne naredbe storé.

V ustavovernih klubih je vlada poročala o **nagodbnih** dogovorih z Ogersko. Vlada je rekla, da ona smatra z dovršitvijo nagodbe svojega naloga kot dovršeno in upa, da bode zbornica dotične predloge potrdila in sicer v celoti, ker če se en del odbije, odbije se cela nagodba. — To je kabinetno vprašanje.

Vprašanje ali pojdemo in kedar poidemo vendar v **Bosno**, je jedno najčudnejših — kakor vsa naša politika. Včeraj in pridvčerajem so bili na Dunaji uže trdno sklenili, denes pa zopet omahujejo, bi li, ali ne bi, in kedar bi, itd. . .

Češki „Pokrok“ se v članku od nedelje huduje zoper one češke inšpektorije in druge, ki hote več in več nemščine uvesti v češke šole. „Pri nas je nemščine uže preveč, pravi. Boljše bi bilo, da bi se je nekoliko znebili, nego, da bi samhteč do nje lezli. Nam Čehom nij treba imeti brige o tem, da bi tako dobro nemško pisali in govorili kakor Češki.

Vnanje države.

Srbski „Istok“ meni, da je vstanek Mohamedancev prolog h krvavej drami, ki se bode skoro predstavljala. Srbija more pri tem le dobiti. Slovanski element bode potem popolno zmago praznoval.

Angleško vlado je govor Johna Brighta (glej naš denašnji članek) vendar bolj zadel nego bi sodil, ker sam minister notranjih stvari Cross je šel v Preston na javen shod, da je Brightu odgovarjal. Ali zanimivo je, da je on sam moral tajiti, da hoče angleška vlada vsakako vojske ali da hoče Turčijo braniti. Ona hoče le, da se evropski dogovori varujejo — in enake fraze.

Novica, po nekaterih novinah raznesena, da se **nemški** cesar Vilhelm snide v Draždanah z našim cesarjem, oprovruga se zdaj zopet, češ, da gre nemški cesar uže prej v Ems.

Pariz je še zmirom svoje razstave vesel in srečen. Dne 5. maja se telegrafira: Mesto je še zmirom zastav polno; tramway-ji, železnice, parobrodi in omnibusi so prepolnjeni, na ulicah je vse živo.

Dopisi.

Iz Reke 3. maja. [Izv. dop.] Fali-ment „pučke štedione“ v Kraljevici, o katerem ste uže v svojem cenjenem listu poročali, vznemiril je po pravici vse hrvatsko primorje. Hudo je zadela siromašne tukajšnje ljudi propast zavoda, v katerem so imeli vse svoje upanje, ves svoj imetek. Koliko so morali ubogi pomorščaki trpeti po valovitem morji, kolikokrat so svoje življenje žrtvovali — samo da prištede nekoliko denarja za preživetev družine svoje! A zdaj so, po krivdi jednega člo-

Karla je bila s to ponudbo zelo zadovoljna in da je bila pod njegovim varstvom, to jej je zelo olajšalo srce. Čutila je, da pristava nij več njena domačija in da ne bode več nje stanovašče. Jola odklene sobne duri in vžge luč. Zaljubljenca jej sledita v sobo. Večji del ribičev se je s svojimi družinami podal domov in na obrežju je zopet vse utihnilo. Ker nij bilo lune, je bilo zelo tema in to je bilo poslušalcu jako po godu. Vzame tedaj masko z obraza „Sedaj na delo!“ šepeta in skoči izza kupa kamenja za kojim je poslušal pogovor in je videl Brossyja proti domu se vrniti, „ribič gre prej v šalupo, predno obiše Moratina in jaz moram biti pred njim ondi.“

Jednajsto poglavje.

Karnar je hitrih korakov stopal proti obrežju, tjekaj, od koder je bil prišel. Dobro se mu je zdelo, da Karla toliko časa, dokler

on in šalupa pride, namenil si je toraj po dati se k Moratinu in je pospešil korake.

Dobil je Moratina na straži. „No?“ vpraša Moratin, ko Karnar brez sape dospe v verando, „so nama li za petami?“ — „Ko bi me preganjali, bi bili gotovo vi prvi, kateri bi me izdal,“ odvrne hladnokrvno Karnar. Molčal je, ko mu je Moratin zagotavljal prijateljstvo in zvestobo. To ga nekoliko pomiri, da pove, kaj je slišal. „O Bog, ste li zvedle, da sta tujca po vašej naredbi v ta neuljuden kraj zašla?“ zakliče Moratin. — „Da, sumim, da celo reč veste.“ Moratin je bil zelo prestrašen. „Ker se je ta reč tako zasukala, nij treba več Karlo z lepo siliti.“ — „O, saj je tudi ne bom, to sem si uže zdavnaj namenil. Sedaj ne pomaga nama več lepa beseda, temuč le hrabra desnica, s katero se bode treba boriti.“ — „To sem uže zdavnaj vedel, in to je istina, da ga ona prav srčno ljubi. Gotovo bode on prišel semkaj, ko se iz šalupe vrne?“

— „Da, to sta se zgovorila.“ — „To bode njegov zadnji prihod,“ mrmra Moratin. — „Rad bi bil imel, ko bi mi bili denar sedaj soboj prinesli. Gotovo greste najprej v šalupo?“ — „Gotovo, mi li hočete pomagati in me tja peljati, saj ne zahtevam, da greste prav na ladijo z menoj, temuč le, da me tako blizo pripelжете, kakor bi bilo mogoče, da bi nas ne zapazili? Dalje lahko do ladije priplavam?“ Moratin je bil zadovoljen in kmalu sta šla proti obrežju. Noč je bila tako temna, da se šalupa nij vidila, in Karnar je trdil, da se bosta lahko prav blizu šalupe pripeljala. „Vidite, da je uže poslanec nazaj, in da je kajita razsvitljena, tu sva sedaj pri čolnu, sedaj pa pozor. Na vsak način moram vedeti, kaj imajo v šalupi. Če me zasačijo, se ne udam takoj, kajti, kakor vidite, sem od nog do glave oborožen.“ — „No, jaz vas tako blizu pripeljem, kakor je mogoče, da nas ne vidijo. Tudi čakal vas bodem, če ne boste

veka, kateremu je bil poverjen ves denar, katerega ugled jim je jamčil sigurnost, na hip skoraj ob vsi nagrado obilnih trudov in naporov! Špekulacije in trgovska podjetja, s katerimi je N. Polić menil umnožiti imetje, okončavala so se mu nepovoljno, in, namesto da bi bil dobival, je izgubljal in zaman trošil — tuj denar. Deficit še nij popolnem določen, novine pišejo, da znaša 30.000 gold., ljudje govore celo o 103.000 gold., a meni je dobro informirana oseba naznačila 85.000 gold. primanjkljaja. Bodi si uže katera koli hoče teh navedenih številk prava, gotovo je, da je ta nesreča narodnega zavoda silen udarec na vse prebivalstvo, katero se bode pa sedaj pri poslovanji z novcem rajše zatekalo k tujcem, nego k domačinom. Ob enem pak je ta dogodjaj povod veselja vsem Hrvatofagom: Magjaronom in Italijanom, kateri več, nego je treba, brusijo povsodi svoje jezike in se rugajo nesrečnikom, ki imajo škodo prenašati. Zares žalostna in pomilovanja vredna resnica!

Z Dunaja 6. maja [Izviren dopis.]
Stanje mej peterburškim in londonskim kabinetom se kjubu vsem malim mirovnim golobom v novinah nij izpremenilo, dogovarjanja so zopet pričela se, — mnogim se tako dozdeva, da le iz — diplomacije, katera so se radi Gorčakovljeve bolezni za nekoliko časa prenehala. Vidi se iz vsega tega zavlačevanja dolgo trajajočih dogovorov, da Angleška namerava Ruskej škodovati materialno. Ako sta oba kabineta, kakor se je uže čestokrat dozdevalo, prišla do konca, in se je uže govorilo, da vojska je neizogibna, — uže najde angleški kabinet kakov „modus“, da se dogovori pričnejo zopet iz začetka; kajti kakor Angleška želi vojne, oziroma ministerstvo in vladarica; kakor želijo vsi, stari a zdaj ugasujoči vpljiv na iztoku obnoviti in ako treba, tudi z vojsko, — ne morejo tega Angleži izpeljati, ker prvič Angleška za vojno nij pripravljena in drugič bi imela vojna mej njimi in Rusi za nje osodepolne posledice, — da ne rečem: angleški vpljiv v vsih delih sveta, kjer zdaj še kaj veljajo, bil bi za veke uničen, — posebno pak v Aziji. Vojska mej Rusi in Angleži bi te popolnem zdrobila v vsakem obziru. Obstanek Angleške je v njenej kupčiji v njenem pomorskem trgovstvu. Vedo pak dobro, da Rusi bi njeno kupčijo popolnem lahko uničili, in kaj bi vzrastlo iz tega? Na milijone ljudij na Angleškem bilo bi brez dela, — iz

ttega vzrašča nezadovoljnost, in Angleži tudi še Ircevi nijso mogli prebaviti, ki le jim ugodne prilike čakajo, da se jim iz nova uprejo. Pa Angleži v vojski z Rusi ne bodo imeli samo tega sovražnika, — so še tudi severni Amerikani, ki nijso še pozabili, komu so Angleži v amerikanskej bratovski vojski pomagali. Tudi ti se bodo radi maščevali, posebno, ako jim bode to tudi v njihovem trgovstvu koristilo. In ravno zato se Angleži bojijo vojske z mečem, hočejo da bi se Ruska s tem, da mora takovšno moč vzdrževati na nogah, sama sebe ruinirala. To bi morebiti Angleži dosegli, ako bi Rusi bili slepi, pod sedanjimi razmerami ne; Ruska ve dobro, da vojska je neizogibna, in ker je pripravljena za vsak slučaj, se je tudi ne boji.

Celemu svetu je znano, da so vsi dogovori mej tema dvema kabinetoma do zdaj bili popolnem brezuspešni; a vendar tukajšnji oficijozni listi vsako nar manjšo priliko z veseljem zgrabijo, in pripovedujejo čudečemu se svetu: „mir je gotov,“ akopram sami tega ne vrjemo, kar svodoči, da na jedne strani naštevajo one vzroke, ki so nam mir ohranile, na drugej pak pripovedujejo in na tanjko popisujejo vojna pripravlanja na Ruskem in Angleškem. Seve, da bi posebno židovsko časopisje rado videlo, — da bi se mir ohranil, ker, kaj bi bilo storiti, ako bi še Angleža Rus ob tla vrgel, — bi vsaj bilo potem uže do cela nemogoče se Slovani tako ravnati, kakor so bili doslej vajeni delati. Ker pa vidijo, da se bosta Anglež in Rus vendar merila, zato so zopet pričeli staro molitvico: Avstrija ima identične interese na iztoku kakor Anglija, in malo dušno dostavljajo še: „in vendar noče Avstrija z Anglijo hoditi.“ Zato jim pak zopet nij po godu, da bode, kakor se za gotovo glasi, Avstrijska zasela Bosno, in sicer iz svoje iniciative. Židovskim mamelukom se je vedno senjalo, da avstrijski interesi ne zahtevajo Bosne, in ako bi ipak tja vmarsirali, le s privoljenjem Anglije in Turčije. No, dobro da so se zmotili.

Domače stvari.

— (Opozicija naših nemškutarjev proti novemu c. kr. dež. načelniku g. Kalini.) Organ naših ljubljanskih kazinarjev in nekaterih tukajšnjih birokratov, „Laib. Tagblatt.“ se uže postavlja v opozicijo proti novemu deželnemu načelniku gosp. Kalini.

ne bode, ne zapustite tega mesta. Jaz vas tu pričakujem, ko bodem svoje želje izpolnil, kajti istina je, da se bodem pri plavanju zelo utrudil.“ — „Dobro, jaz vas tu počakam, samo ne prenaaglite se, kajti to je sama radovednost, ki vas tja vleče.“

Pri teh besedah se Moratin priležno sredi čolna vsede, Karnar pak se pripravi k plavanju. Najprej si sezuje čevlje, potem si pa masko priveže. Davši Moratinu svoje puške, zašepeta: „Obdržite jih varne in suhe, dokler se ne povrnem, ne morem jih soboj vzeti, pa vsaj je nož pravo orožje, — kajti hitro in brez šuma je pri roki. Sedaj je čas, ne bojte se, ako pridem v nevarnost, vam bodem uže dosti prej sporočil, tako da lahko vi potem pete odnesete.“ To rekši, skoči v vodo in plava tiho proti šalupi. Par trenutkov pozneje je uže dospel pod šalupino pleče, tu se prime in posrečilo se mu je.

(Dalje prih.)

V nedeljskem broji „Slovenskega Naroda“ smo uže poročali v dopisu od tu, kako je to oficijalno glasilo Schrey-Kaltenegger-Dežmanove stranke, „L. T.“ demonstrativno in v javnem protiviljenji z uradno „Laibacher Zeitung“ zatajil neko napitnico na Nj. vel. cesarja ob priliki, ko so Ljubljancje na strelišči praznovali prihod novega načelnika g. Kaline. Začuden smo se povpraševali, zakaj je organ naših nemških ustavovercev to ostentativno, ne baš prelojalno demonstracijo napravil. „Tagblatt“ od ponedeljka 6. maja nam še le sam situvacijo pojasnuje. Stranki, katero zastopa „Laib. Tagblatt“, se je namreč g. Kalina močno zameril, ker je pri svojem nastopu mestnemu odboru in uradnikom rekel, da bode on pravičnost, nepristranskost in objektivnost varoval sam in uradnike k takej pravičnosti in objektivnosti navajal, ne glede na kako stranko. To je bila bomba mej naše nemškutarje, ki nikoli ne marajo pravičnosti in objektivnosti za druge, nego za sebe — prav po regulah nemškega liberalizma. Zatorej prinaša „Tagblatt“ v ponedeljek perfiden uvođen članek z naslovom „Neutralitet — Objectivität“, kateremu se pozna, da nij pisan v redakciji onega lista, temuč od jednega načelnikov naših „ustavovercev“, kateri ostro polemizira zoper to, kar je g. Kalina rekel, da si ga ne imenuje. Več o tem nesramnem članku jutri.

— (Ljubljanski mestni zbor) ima v petek 10. maja ob 5. po polu dne sejo. Na dnevnem redu je mej družim: volitev podžupana in odsekov, samostalni predlogi gosp. Potočnikov o polaganem obzidu Ljubljane, obsadbi na Gradu, mestnem stavbenem črteži.

— (Semenj) v ponedeljek je bil dobro obiskan, a kupčija je bila slaba, kakor je zdaj v občnem pomanjkanji denarja uže navada postala. Dosti je bilo lepih konj, menj pa lepe goveje živine.

— (Študentovske stipendije.) Grofa Antona Auersperga, ali Anastazija Grina, tri stipendije po 360 gld. na leto so za Kranjce razpisane. Prezentacijsko pravico ima jerobstvo zdaj še mladoletnega sina grofovega, Teodorja. Prosi morejo študentje iz Kranjskega, sosebno rojeni nasledniki nekdanjih podložnikov grofovih. — Dalje so razpisane tudi tri enake stipendije za Štajerce, zlasti za rojene Gradčane.

— („Cerkvenega glasbenika“) slovensko glasilo Cecilijinega društva v Ljubljani, izšla je ravnokar prva številka. Na dvajstih straneh (redno bode imel le 8 strani) donša mnogo spisov, izmej katerih je omeniti sestavek: „kakih mislij je mnogoterno še katoliška duhovščina zastran cerkvene glasbe,“ ki bode dokazal, — da je „Cecilijino društvo“ popolnem Wittovih nazorov, ki ima tudi mnogo nasprotnikov, — kakor jih bode imelo mlado društvo cecilijansko v Ljubljani. Prvi spis tega „Glasbenika“ razpravlja bitstvo cerkvene glasbe; zasluge si bo to društvo gotovo pridobilo, ako se mu posreči, naše popolnem propalo cerkveno petje na noge spraviti. Listu pridejana je muzikalna priloga, ki obsega: 1. Offertorium in ascensione domini, vglasbil A. Foerster. 2. Prva pesen sv. rožnega venca, (napev iz l. 1678) harmonizoval A. Foerster. 3. Druga pesen sv. rožnega venca (napev iz l. 1678), harmonizoval A. Foerster. Vglasbene so te pesni v pravem cerkvenem duhu, katerega se je doslej zastoj v cerkvah iskalo. List bode, kakor se kaže, uređovan po zna-

kak ropot napravili. Se ve da, čakam vas tudi le, če se kmalu vrnete.“ — „Vidim, da ste zastran samega sebe zelo v skrbeh,“ odvrne zaničljivo Karnar, videvši, kako je prijatelj v skrbeh, „ne bom se pritožil. Vidite gori le na obrežji, gotovo se je ribič odpeljal. Hočeva z njim vred obrežje zapustiti. Vesljanje pripustim vam.“ Moratin se vsede sredi čolna, vzame v roke veslo in, dasiravno sta pazila, z ropotom odrine. Luči šalupe so jima kazale pot, in kmalu sta privesljala tako blizu, da sta čula zapovedi na ladiji. „Vesljajte bolj proti južni strani, da bode moral Brossy od druge strani bližati se,“ reče Karnar. — „No, ako imate mačka, zasadijte ga tu, kajti nij gotovo, da bi bilo brez vetra,“ nadaljuje Karnar. Moratin pritrdi in vrže kolikor mogoče tiho mačka. „Sedaj pa,“ reče Karnar ter si dobro ogleda lego čolna in šalupe, „ne bodite strahopezljivi in pustite mene čuvati. Jaz stavim, da nij nevarnosti. Glejte na ono ribičevo ladijo, in ako prav potrebno

žaji nemških „Flieg. Bl. für Kirchenmusik“ od dr. Fr. Witta, ter bode izhajal po jedenkrat na mesec. Urednika sta mu g. Gnjezda in Foerster.

— (Iz štajerskega deželnega šolskega sveta.) V seji 25. aprila se je na znanja vzelo poročilo o lanskej deželni učiteljski konferenci v Gradci in sprejeli so se dotični predlogi te skupščine. Na dekliški šoli v Lipnici se je dovolila francoščina kakor neobvezni predmet. — Učitelju Franju Jurkoviču v Šmarji pri Jelšanah se je dovolila 1. petletna doklada.

— (Hrvatski zemljevidi), kateri so od sl. vlade tudi za avstrijske šole primerni, ustrezajo na slovenskih ljudskih šolah bolje, nego nemški. Taki zemljevidi s hrvatskim tekstom so izšli pri Hölzel-ju v Beču, in sicer zemljevid Avstro-Ogerske, Evrope in Palestine.

— (Razpisana) je učiteljska služba pri sv. Antonu na Pohorju s 550 gld. in stanovanjem za definitivno imenovanje do 30. maja.

— (Kača piknila.) Iz Reke se nam piše: Minolo soboto je šel kmet Glavan iz Drage, mož okolo 50 let star in še pri popolnem zdravju, na svoj vrt, in ker je na nepričnem mestu opazil velik kamen, je šel takoj tja in ga hotel odmakniti. Ko ga objame ter prišedši z roko pod kamen, zazdi se mu, da ga je v prst nekaj zbadlo. Ali on ne mara za to, vzdigne kamen in ga vrže v stran. In ko pogleda pred se, na mesto, kjer je ležal prej kamen, ugleda velicega gada. Zdaj tekar si je mislil, da ga je utegnila ta strupena kača ugrizniti. Mož jo ubije ter misli, da je stvar uže do cela gotova. Toda, ko pride domov, očrnela mu je uže vsa roka in trpel je silne bolečine, in ker nij bilo kmalu lečniške pomoči, in mož nij hotel za bore kačji pik dati cele roke, sesedla se mu je kri, in v malo urah je moral posloviti se celo z življenjem in umreti.

— (Uboj.) V Ravnih nad Livkom na Goriškem je 26. aprila zvečer nekoliko vinjeni pobišni kupec Anton Matelič začel pretepati svojo ženo in otroke. Sosed Šimen Matelič prihitel vsled vpitja napadenim na pomoč, pa razsrjeni mož ga tako silno z nožem v srce zabode, da se pri tej priči mrtev zgrudi na tla. Tudi Jožef Matelič in hči njegova Marija prihitita na pomoč, pa Anton Matelič je hudo ranil oba, potem pa zbežal proti laškej meji. Vendar so ga uže ujeli in izročili tolminskej okrajnej sodnji.

Razne vesti.

* (Družina ostrupljena.) Iz Klatove se piše 30. aprila: Denes dopoldne so našli v praškem predmestju revnega bolehnega vrtarja in njegove tri nedorasle otroke v njegovem stanovanju mrtve. Preiskovanje je pokazalo, da so bili vsi štirje ostrupljeni. Ker se sumi, da je vrtarjeva soproga ta strašni čin naredila, izročili so jo sodnji.

* (Najnovejši torpedi.) Koncem minolega tedna je prejelo baje angleško admiralstvo novi torpedo, katerega je izumil nekov Ramus. Ta torpedo prekosi — pravijo — vse dosedanje v bitosti in činenju. V jednej uri prewali 40 morskih milj, ter ima obliko ribe. Glava okrožena je z vencem nožev, ostrih kakor britev, da razrežejo torpedne mreže, katere bi bile okoli ladje nastavljene, in se tako prezgodaj torpedo ne razpoči. Kadar udari na kakovo trdo reč, razpoči se in razprši najmočnejšo ladjo. Angleško admiralstvo

pozvalo je tvorničarja torpedov Thorneycrofta v Chisviku, da napravi hitro 100 torpedov po novejši iznajdbi.

Dunajska borza 7. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61	gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	64	"	80	"
Zlata renta	71	"	70	"
1860 drž. posojilo	112	"	50	"
Akcije narodne banke	793	"	—	"
Kreditne akcije	205	"	25	"
London	122	"	55	"
Napol.	9	"	81	"
C. kr. cekini	5	"	79	"
Srebro	106	"	—	"
Državne marke	60	"	45	"

Loterijske srečke.

V Trstu 4. maja: 46. 79. 89. 24. 68.

V Linci 4. maja: 36. 85. 61. 23. 89.

Komí,

kateri je v špecerijški stroki popolnem izurjen, najmenj 22 let star, slovensčine v besedi in pisavi zmožen, se sprejme pri

(136—2)

M. Berdajs-u
v Mariboru.

Elegantna spomladanska obleka

18 gold.

Praktična spomladanska zgornja suknja

12 gold.

Trdne spomladanske hlače

5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za
gospode in dečke; po najnižji ceni
obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje

za gospode in gospe

priporoča

M. Neumann,

krojaški mojster,

v Ljubljani, slonove ulice šte. 11, v
Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti po-
zetju urno izvrše in nepristojno brez ugo-
vora nazaj vzame. (111—10)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila osdra-
vila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i
otročih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni
v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlez-
l naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-
bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nospanje, slabosti, zlato-
tilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo,
šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nospo-
stih, btočnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in pre-
alajenje; posebno se priporoča za dojenke in je bolje,
nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spride-
vali zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spride-
vala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pra-
ga profesorja medicine na vsučišči v Mariboru,
zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,
Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-
stuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih
osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil
v brezupnem stanju. Trpel sem valed prsnih i ču-
t-nicnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do
dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje
studije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière
prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim
po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Reva-
lesscière popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega
tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam
vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno
hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš
ndani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospodi! Valed neke bolezni na jetrah bilo je
moje stanje hušanja in bolečin vsake vrste sedem
let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati,
tresle so se vse čutnice na celom životu, slabo pre-
bavljenje, vedno nespavanje, ter sem trpela vedno na
razdraženju čutnic, katero me je sem ter tja prega-
njalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri
tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi
zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine
zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo
Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, za-
hvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje
hvalo, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v
stanje, da morem moje društveno pozicijo zopet už-
vati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne
hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-
bavljenju, nespasni in hušanju.

Revalesscière je 4 krat točnejša, nego meso, ter
se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več na
ceni, ko pri zdravilih.

V plehaših pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesscière-Biscuiten v pušicah in Revalesscière-
Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl.

0 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu 240 tas 10 gl.

Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-
fischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih

ekarjih in spacerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-
jajška hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali

povšetjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda,
lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Pro-
damu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v

Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri
lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca
in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (187)

Na dunajski svetovni razstavi obdarjeno z medaljo za napredek in
se srebrno v Lincu 1875.

Prečastitej duhovščini!

Štefan Berlyak,

meščan in izdelovalec cerkvenih dragocenosti,
priporoča se za izdelovanje cerkvenega dela vsake vrste,
kakor tudi talarov, duhovenskih sukenj i. t. d., solidno in po
nizkej ceni. (145—1)

Karoline Berlyak-ove vezenje se zlatom,

priporoča se v izdelovanje nebes (baldahinov), zastav, zastav
za pevska, strelna, veteranska, in društva požarnih straž.
Prejemajo se tudi ornat za polaganje.
Vezenja, ako se dodá tudi tvarina, obrobijo se in skrbno
izdelajo, kakor se tudi vsem vprašanjem nemudoma odgovarja.

Fabrika in zaloga:

Dunaj, mesto, Grünangergasse št. 12.

Pt. Sloni: Schmidt iz Dunaja. — Knecher
iz Grada. — Pilz iz Reke. — Lipold iz Idrije. —
Melanovic iz Beljaka. — Fahr iz Dunaja. — Urban
iz Zagreba.
Pt. Mateli: Brambik iz Grada. — Wiener
iz Dunaja. — Leonardelli iz Trsta.

Tucl.
6. maja: